

ئايگول ئابدەت

سەھرا قىزى

2

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئايگۈل ئابلەت

سەھرا قىزى

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئايگۈل ئابلەت

سەھرا قىزى

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى

2008 - يىل 3 - ئاي ئىستانبۇل

www.uyghurweb.net

Baskı-cilt: bayrak Mat·Ltd·Şti
Mart 2008

İrtibat adresi: Yendidoğan mh 41· sok No: 7/4
Zeytinburnu – İstanbul
Tel: 02126798688 05324144055

مۇندەرىجە

- 5.....سلام كىتابخان!
- 7.....ئۇستازلارغا
- 10.....رەھىمىتىم
- 12.....دوستلىرىم
- 14.....بۇلىقىم
- 15.....يوللىرىڭغا قاراپ
- 17.....بۇلبۇل بولۇپ سايرايىمەن
- 18.....غۇنچە مەن
- 20.....ھەي قوزچاق
- 22.....بىزگە ۋەتەن بەك كېرەك
- 24.....ئۈمىد بىلەن ياشايمىز
- 26.....ئۇزاق ئەمەس
- 27.....ئۇيغۇر ئوغللىمەن
- 29.....جان قوزام
- 31.....كۈلۈپ كەتمەڭ، كىچىك دېمەڭ
- 33.....ھىلىگەر تۈلكە
- 34.....مۈشۈك بىلەن چاشقان
- 36.....توشقان بىلەن ئۆردەك

- 38..... كەپتەر بىلەن قاغا
40..... يول
42..... ئۇيغۇر قىزى سەن
44..... سۆيسەم
45..... يىغلىما قىز
47..... سەھرا قىزى
50..... يارشىپتۇ
52..... ھەيران
55..... جان ئانا
58..... چۈش
63..... باغۋەننىڭ زارى
68..... قۇتۇلايلى
71..... دوكتورلارغا
74..... خۇش كەلدىڭ رامزان
76..... ئەقىللىق يىگىت
79..... كۆل بويى (بېيىت)
86..... ئىللەت ۋە خىسەلت (داستان)
111..... نورۇزخان ۋە نورۇز بوۋاي (ئىپسزوت)

سگانلىقنىڭ دەردىنى ،
ھەجەپ بەكمۇ تارتىپ كەتتىم .
نەدىن كەلدىڭ دەپ سورىسا ،
تىلىنى بىلمەي قىيىنلىپ كەتتىم .

قانداق قىلىپ 11 يىلنىڭ ،
تېز ئۆتكىنىنى بىلمىدىم .
قانداق قىلىپ ساچلارنىڭ ،
چار بولغىنىنى بىلمىدىم .

كۆز ئالدىغا كەلتۈرسەم ،
مىللىتىمنىڭ نالىسىنى .
ئىچ - ئىچىمدىن ئۆكۈنۈمەن ،
بوش ئۆتكۈزگەن كۈنلىرىمنى .

بىسىمىلاھ دەپ باشلىدىم ،
بىلگىنىمنى ئازراق .

تەلىم بەرسۇن ئۇستازلار دەپ،
بىلگىنىنى كۆپراق.

ئوقۇپ بولۇپ يازغىنىمنى،
مەنسىتمەستىن كۈلۈپ كەتمەڭ.
ئاران قىلغان ئەمگىكىمنى،
شاڭخو قىلىپ يوق قىلىۋەتمەڭ.

2007 - يىل 3 - ئاينىڭ 16 - كۈنى مېيۇنخېن

رەھىمىتىم

مىللەت ئۈچۈن ئىزدەنگەن،

ئاللىمغا رەھىمىتىم.

ۋەتەن ئۈچۈن كۈرەش قىلغان،

كۈرەشچىمگە رەھىمىتىم.

ئانا تىلىدىن ئىلىم بەرگەن،

ئۇستازلارغا رەھىمىتىم.

ئالپتىكىن مەكتىپىگە،

ھەممىمىزدىن ئاپىرىن.

مىللەت ئۈچۈن داۋا قىلغان،

داۋاچىمغا رەھىمىتىم.

ۋەتەن ئۈچۈن جېنى پىدا،

ئوغلانلارغا رەھىمىتىم.

نادانلارغا يول ئاچقان،
 دانشمەنگە رەھمىتىم.
 جامائەتكە خىزمەت قىلغان،
 دەرنىكىمگە¹ رەھمىتىم.
 كۆڭۈل قويۇپ ئوقۇغان،
 كۆپچىلىككە رەھمىتىم.

---

¹ دەرنەك - جەمئىيەت، تەشكىلات دېگەن سۆز.

دوستلىرىم

كېلىڭ، كېلىڭ دوستلىرىم،
چاپسان كېلىڭ دوستلىرىم.
ئالپتىكىن مەكتىپىدىن،
ئورۇن ئېلىڭ دوستلىرىم.

كېلىڭ كېلىڭ دوستلىرىم،
ئويناپ يۈرمەڭ دوستلىرىم،
ئۇيغۇر ئېلىپبەسىنى،
تىز ئۆگىنىڭ دوستلىرىم.

ئەگەر ئۆگىنىپ بولسىڭىز،
ئۇيغۇر ئېلىپبەسىنى،
ئوقۇپ بېقىڭ دوستلىرىم،
ئانا يۇرت ماۋزۇسىنى.

كېلىڭ، كېلىڭ دوستلىرىم،
ئويناپ يۈرمەڭ دوستلىرىم،
ئۇيغۇرۇمنىڭ تارىخىنى،
ئىزدەپ ئۆگىنىڭ دوستلىرىم.

تۈگۈلگەن شۇ تۈگۈنچىنى،
شېشىپ ئۆگىنىڭ دوستلىرىم.
ئېچىلمىغان سىرلارنى،
ئېچىپ ئۆگىنىڭ دوستلىرىم.

2007 - يىلى مېيۇنخېن گېرمانىيە

بۇلىقىم

بۇلدۇق - بۇلدۇق بۇلىقىم،
ھەجەپ تاتلىق سۇلىرىڭ.
ئىچىپ، ئىچىپ قانمايمەن،
توشۇپ زادى ھارمايمەن.

بۇلدۇق - بۇلدۇق بۇلىقىم،
ھەجەپ سۈزۈك سۇلىرىڭ.
ئەتراپىڭدا ئوينايمەن،
ساڭا قاراپ توپمايمەن.

بۇلدۇق - بۇلدۇق بۇلىقىم،
ھەر كۈنى ئاقار سۇلىرىڭ.
ئېقىپ كىرىپ باغلارغا،
رەڭ بېرىدۇ گۈللەرگە.

2007 - يىل 4 - ئاي مېيۇنخېن

يوللىرىڭغا قاراپ

قاراپ - قاراپ يوللىرىڭغا،

زادى ھېرىپ قالمىدىم.

قاچان كېلەر ئانام دەپ،

پەقەت ئۇخلاپ قالمىدىم.

ئىشتىن ھېرىپ كەلگەندە،

خۇش بۇپ قالسۇن دېگەنتىم،

پاكىز قىلىپ ئۆيلەرنى،

تازىلاپ قويماي دېگەنتىم.

ھېرىپ - ئېچىپ كەلگەندە،

ھاردۇقى چىقسۇن دېگەنتىم،

تاتلىق قىلىپ تاماقلارنى،

ئېتىپ قويماي دېگەنتىم.

بىلىپ دادام مەقسىتىمنى، پارلە لغىتىمىلاپ

سۆيۈپ كەتتى مەڭزىمگە.

مېنىڭ قىزىم چوڭ بوپتۇ دەپ،

سۆزلەپ كەتتى ھەممىگە.

2007 - يىل مېيۇنخېن گېرمانىيە

بۇلبۇل بولۇپ سايرايمەن

كېيىنەك بۇپ ئۇچمەن،

بۇلبۇل بولۇپ سايرايمەن.

ئەتىگەندە، سەھەردە،

گۈل - چېچەككە قونمەن.

خۇشپۇراقلىق گۈللەرنىڭ،

پۇراپ ھىدىنى ئالمەن.

شوراپ - شوراپ چېچەكلەرنىڭ،

شېرىنىسىنى يىغمەن.

يىغىلغان شۇ شېرىنلەرنى،

ئاق چۆچەككە قۇيمەن.

شېپا بولسۇن بىمارغا دەپ،

ھەر كۈنى ئويلاپ يۈرمەن.

2007 - يىلى مېيۇنخېن گېرمانىيە

غۇنچە مەن

قىزىل گۈلنىڭ غۇنچىسىمەن،

ئەتىراپىمىڭ غۇنچىسىمەن.

باغۋەنلەرنىڭ ئۆستۈرگەن،

ئارزۇ ئارمان دەرياسىمەن.

باغلاردىكى خۇش پۇراق،

رەيھانگۈلنىڭ غۇنچىسىمەن.

باغۋەنلەرنىڭ سىڭدۈرگەن،

مۇشەققەتلىك ئەجرىسىمەن.

غۇنچە بولۇپ سەھەردە،

قۇياشقا تەشنا بولىمەن.

غۇنچە بولۇپ، چېچەكلەپ،

سۇغا تەشنا بولىمەن.

غۇنچە بولۇپ، خىلمۇ خىل،
گۈللەرگە رەڭ بېرىمەن.

غۇنچە بولۇپ، ھەر كۈنى،
ھاياتقا زوقلۇق بېرىمەن.

2007 - يىل مەي ئايىدا تەييارلىغان

2007 - يىلى مەي ئايىدا تەييارلىغان

ئۇيغۇر تىلىدا تەييارلىغان

ئۇيغۇر تىلىدا تەييارلىغان

ئۇيغۇر تىلىدا تەييارلىغان

ئۇيغۇر تىلىدا تەييارلىغان

ئۇيغۇر تىلىدا تەييارلىغان

ئۇيغۇر تىلىدا تەييارلىغان

ئۇيغۇر تىلىدا تەييارلىغان

ھەي قوزچاق

ھەي قوزچاق

ھەي ھەي قوزا، قوزچاق،

ئويناپ ھاردىم قوزچاق،

قورساقلىرىم بەك ئاچتى،

كېتەيلىچۇ قوزچاق.

يۇغىن چاپسان قولۇڭنى،

كەلگىن شەرەگە قوزچاق،

ئانام ئەتكەن سۈت ئاشنى،

تەڭ يەيلىچۇ قوزچاق.

قورساقلارمۇ بەك تويدى،

ياتمايلىچۇ قوزچاق.

بېرىپ ئۇستاز قېشىغا،

بىلىم ئالايلى قوزچاق.

ھەي ھەي قوزا، قوزچاق،
ھېس قىلدىڭمۇ قوزچاق.
ئانام ئەتكەن سۈت ئاشنىڭ،
تەمى شۇنداق تاتلىقكەن.
ئۇستاز بەرگەن بىلىمنىڭمۇ،
ئىلمى شۇنداق كۈچلۈككەن.

2007 - يىل مېيۇنخېن گېرمانىيە

بىزگە ۋەتەن بەك كېرەك

ئاق تېرەك، ئاپپاق تېرەك،

بىزگە دوستلار بەك كېرەك.

كېلىڭ دوستلار دوست بولايلى،

سىزمۇ بىزگە بەك كېرەك.

ئاق تېرەك، كۆك تېرەك،

بىزگە كۆپ كىتاب كېرەك.

كېلىڭ دوستلار ئۆگىنەيلى،

بىزگە كۆپ ۋاقت كېرەك.

ئاق تېرەك، بوستان تېرەك،

بىزگە ئۇستاز بەك كېرەك.

كېلىڭ دوستلار قەدىرلەيلى،

ئۇنىڭ ئىلمى بىزگە كېرەك.

ئاق تېرەك، مەزمۇت تېرەك،
بىزگە ئانا بەك كېرەك.
كېلىڭ دوستلار قوغدايلى،
بىزگە ۋەتەن بەك كېرەك.

2007 - 2007 - مئۇنخېن گېرمانىيە

ئۈمىد بىلەن ياشايمىز،

ئۈمىد بىلەن ياشايمىز،

ئۈمىد بىلەن ياشايمىز،

تىنچ ئوكيان قىتئەلەردە،

ئۈمىد بىلەن ياشايمىز،

چول - جەزىرە باياۋاندا.

ئۈمىد بىلەن ياشايمىز،

غېربانە بۇ باغلاردا،

ئۈمىد بىلەن ياشايمىز،

كۆز ياشلىرىمىزنى تۆكمەيمىز.

ئۈمىد بىلەن ياشايمىز،

ھەر بىر مەنۇت دەقىقىدە،

ئۈمىد بىلەن ياشايمىز،

بوران - چاپقۇن كۈرەشلەردە.

ئۈمىد بىلەن ياشايمىز،
مارسلارغا چىقىمىز،
ئۈمىد بىلەن ياشايمىز،
ئارزۇلارغا يېتىمىز.

2007 - يىل 2 - ئاي مېيۇنخېن گېرمانىيە

ئۇزاق ئەمەس

دېمىشكەن ئۇ ئۇزاق ئەمەس

ئايىمۇ ئاسماندا ئىكەن ،

كۈنمۇ ئاسماندا ئىكەن .

بىزنىڭ كۆزلىگەن مەنزىل ،

بەكمۇ ئۇزاققا ئىكەن .

2007 - يىلى

ئاسماندىكى ئايغىمۇ ،

چىقار ئىكەن ئادەملەر .

ئۇزاقتىكى مەنزىلگىمۇ ،

يېتەر ئىكەن ئادەملەر .

غەيرەت قىلغان ئادەملەرگە ،

ئاسمان دېگەن ئېگىز ئەمەس .

جۈنئەت قىلغان ئادەملەرگە ،

مەنزىل دېگەن ئۇزاق ئەمەس .

2007 - يىلى مېيۇنخېن گېرمانىيە

ئۇيغۇر ئوغللىمەن

سەھەر تۇرۇپ ھەر كۈنى
مەن باغچىقا بارمەن ،
كۆرۈپ ھەر خىل دوستلارنى
بىللە ئويىناپ يۈرمەن .

ئۇ دوستۇممۇ سورايدۇ ،
بۇ دوستۇممۇ سورايدۇ ،
نەدە سېنىڭ يۇرتۇڭ دەپ ،
ھېچكىم زادى بىلمەيدۇ .

كۈلۈپ تۇرۇپ دوستلىرىمغا
شۇنداق سىرلىق قارىدىم ،
باشلىرىمنى لىڭشىتىپ
بوۋايلاردەك سۆزلىدىم .

خاندانلىقنىڭ خاندىكى

بۇغرا خاننىڭ نەۋرىسىمەن،

تارىخلاردا ئىز قالدۇرغان

باتۇر ئۇيغۇر ئوغللىمەن.

2007 - يىلى مىيۇنخېن گېرمانىيە

جان قوزام

ياۋرۇپادا تۇغۇلۇپ،
ئويناپ كۈلۈپ چوڭ بولدۇم،
ئېلىپ ھەرخىل تەلىمنى
ياۋروچە «بوي»² بولدۇم.

كېلىپ ئانام يېنىمغا،
باشلىرىمنى سىلىدى،
دېدى ماڭا يالۋۇرۇپ،
كۆز ياشلىرىنى ئاققۇزدى.

ئىسمىڭ ئۇيغۇردۇر قوزام
جىسمىڭ ئوغۇلدۇر قوزام،
ئاناڭ تۇغۇلمىغان بۇ يۇرتتا
ئۆزۈڭ غېرىپتۇر قوزام.

---

² بوي — يىگىت.

گەپ ئاڭلىغىن جان قوزام،

مېنى دەردتە قويمىغىن،

ئوبدان ئوقۇ جان قوزام،

ئۈمىدىمنى ئاقلغىن. 2007 - يىلى مىيۇنخېن گېرمانىيە

2007 - يىلى مىيۇنخېن گېرمانىيە

دەلىمىنىڭ يولدا يېمىلىق

دەلىمىنىڭ رىئەتلىك

دەلىمىنىڭ ئەلگە رەبب

دەلىمىنىڭ رىئەتلىك ئەھدە

دەلىمىنىڭ رەبب، دەلىمىنىڭ ئىلمىنىڭ

دەلىمىنىڭ رىئەتلىك، دەلىمىنىڭ

دەلىمىنىڭ رىئەتلىك، دەلىمىنىڭ ئىلمىنىڭ

دەلىمىنىڭ رىئەتلىك، دەلىمىنىڭ

دەلىمىنىڭ رىئەتلىك

كۈلۈپ كەتمەڭ، كىچىك دېمەڭ

ھەي خالايق، خالايق،

قۇلاق سېلىڭ خالايق،

ئاڭلاپ بىزنىڭ ۋەدىمىزنى،

كۈلۈپ كەتمەڭ خالايق.

قاراپ بىزنىڭ تۇرقىمىزغا،

كىچىك دېمەڭ خالايق.

ئۇ تاغقىمۇ چىقىمىز،

بۇ تاغقىمۇ چىقىمىز،

سادىر پالۋاندىك بولۇپ،

باتۇر ئەزىمەت بولىمىز.

قول تۇتۇشۇپ ھەممىمىز،

مەختۇمسۇلانى قوغدايمىز،

چىن تۆمۈر باتۇر بولۇپ،

يالماۋۇزنى ئۆلتۈرمىز.

ئوقۇپ، بىلىم ئالىمىز،

ئىلىم - پەننى قازىمىز،

مەھمۇد قەشقىرى بولۇپ،

كەشپىياتچى بولىمىز.

لاچىن بولۇپ ئۇچىمىز،

بۈركۈت بولۇپ قونىمىز،

ۋەتىنىمىز تۈركىستانغا،

مەڭگۈ ئىگە بولىمىز.

تەڭرىتاغنىڭ چوققىسىغا

كۆك بايراقنى تىكىمىز!

2007 - يىلى مېيۇنخېن گېرمانىيە

ھىلىگەر تۈلكە

تۈلكە دېگەن ھىلىگەر،
بىزنىڭ باغقا كىرىۋاپتۇ،
ھىلىگەرلىك قىلىپ يۈرۈپ،
ھەممە باغنى ئېلىۋاپتۇ.

تاتلىققىنا مېۋىلەرنىڭ،
ھەممىسىنى يەپ بوپتۇ.
يېگەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى،
بۇرۇنلىرىدىن چىقىرىپ بوپتۇ.

تويمىغۇرلۇق قىلىۋېرىپ،
ھەممە يەرگە چاڭ ساپتۇ،
قانداق قىلىپ ئۆلەرنى
ئۆزى بىلمەي يېتىپ قايتۇ.

2007 - يىل 4 - ئاي مېيۇنخېن

مۈشۈك بىلەن چاشقان

مىئا - مىئا مۈشۈكۈم،
مىياڭلاپلا يۈرۈيسەن،
پۇراپ، پۇراپ يەپ بولۇپ،
كۆزنى يۈمۈپ ياتسەن.

تاتلىقنىمۇ يەپ بولدۇڭ،
ئاچچىقنىمۇ يەپ بولدۇڭ،
ماڭا كەلگەن ئامەتنىڭ
ھەممىنى سەن ئەپ بولدۇڭ.

كس - كس، كس - كس چاشقانچاق،
كسىلدىماي ياتساڭچۇ،
مۈشۈك بىلەن تەڭ بولغۇچە،
قۇيرۇقۇڭنى قىساڭچۇ.

ئەقلىڭ بولسا مۈشۈكچىلىك،
سەنمۇ پۇراپ يۈرسەڭچۇ،
نەدە ئۆتەر بىر كۈنۈم دەپ،
ماراپ ئىزدەپ يۈرسەڭچۇ.

كس كس چاشقان بولساممۇ،
قۇيرۇقۇمنى قىسمايمەن،
ئۇياتسىز شۇ مۈشۈكتەك،
كۆزنى يۈمۈپ يۈرمەيمەن.

2007 - يىل مېيۇنخېن گېرمانىيە

توشقان بىلەن ئۆردەك

ئاپپاق، ئاپپاق توشقانجان،

تىك- تىك سەكرەپ يۈرۈيسەن،

ياپپىشىللىق چىمەنزارنىڭ،

ھۇزۇرنى ئالسەن.

كىرىپ قالساق ئۆيۈڭگە،

بىزنى كۆرۈپ قاچسەن،

كىرلەتتىڭ دەپ ئۆيۈمنى،

بىزدىن خاپا يۈرۈيسەن.

ئۆردەك، ئۆردەك ئۆردىكىم،

مەندىن خاپا بولمىغىن،

يېشىل چىملىق ئۆيلىرىمنى،

قارا پاتقاقلىق قىلمىغىن.

ئۆردەك مەن دەپ يۈرۈيسەن،
ھاكاۋۇرلۇق قىلسەن،
سېستىق قىلىپ پاكىز كۆلنى،
كېرىلىپلا يۈرۈيسەن.

2007 يىلى مىيۇنخېن گېرمانىيە

كەپتەر بىلەن قاغا

ئاپپاق - ئاپپاق كەپتەرلىرىم،
قايسى ياققا ئۇچتۇڭلار،
قول تۇتۇشۇپ تىزىلىپ،
كىمنى ئىزدەپ ماڭدىڭلار.

قارا - قارا قاغلىرىم،
كۈن پېتىشقا ئۇچتۇق بىز،
يالغۇز قالغان دوستلارنى،
ئەپ كېلىشكە ماڭدۇق بىز.

ئاپپاق - ئاپپاق كەپتەرلەر،
خۇيمۇ ئەخمەق بوپسىلەر،
يالغۇز قالغان دوست ئۈچۈن،
بەكمۇ ئۇزاققا ئۇچۇپسىلەر.

ياغۇز قالسا قالمادۇ،
بۆرە يېسە، يېمەمدۇ،
ياغۇز قالغان شورنى،
ئۆز پېشانىسىدىن كۆرمەمدۇ.

قارا - قارا قاغلىرىم،
كۆڭلى قارىلىق قىلماڭلار،
ياغۇز قالغان دوستۇڭلارنى،
ھەرگىز تاشلاپ قويماڭلار.

2007 - يىل مېيۇنخېن گېرمانىيە

يول

ئۆزۈنمۇ يول ئىكەن،
پارلاقمۇ يول ئىكەن،
يۈرۈق تۈز، ئېگىزمۇ يول ئىكەن،
شەرەپ - نومۇسمۇ يول ئىكەن.

سەپەرمۇ يول ئىكەن،
ياخشىمۇ يول ئىكەن،
ئاتا - ئانا، قېرىنداشمۇ يول ئىكەن.
ئىمان - ئىنساپمۇ يول ئىكەن.

ئەگرى - بۈگرى، تۈيۈقمۇ يول ئىكەن،
ئىشقىلىپ بۇ دۇنيادا،
يوللارنىڭ تۈرى
ناھايتىمۇ كۆپ ئىكەن.

ئادەم بولۇپ ياشىماق،
ھاياتلىقتا شۇنداق تەس ئىكەن،

قايسى يولنى تاللاشنىڭ
ئۆزى قىيىن ئىش ئىكەن.

ئۆزىنى بىلگەن ئىنسانلار،
ئەقلى بىلەن تاللاش ئىكەن،
تاللاپ - تاللاپ ئاخىرى،
يورۇق يولغا چىقار ئىكەن.

ئۇخلاپ يۈرگەن ئىنسانلار،
چۈش كۆرۈپلا ياتار ئىكەن،
قايسى يولغا كىرىشىنى،
ئۆزى بىلمەي يۈرەر ئىكەن.

ۋىجدانى يوق ئىنسانلار،
غالجىر ئىتتەك قاۋار ئىكەن،
قاۋاپ - قاۋاپ ئاخىرى،
ئۆزى ھالاك بولار ئىكەن.

2006 - 10 - ئاي مېيۇنخېن گېرمانىيە

ئۇيغۇر قىزى سەن

ئون بەش كۈنلۈك تولۇن ئايسەن،
بوينۇمدىكى تۇمارمىسەن،
يۈرىكىمنى كۆيدۈرگەن،
سۈمبۈل چاچلىق ئۇيغۇر قىزى سەن.

ئاسماندىكى ھۆر - پەرى سەن،
باغلاردىكى بۇلبۇل سەن،
مېنى مەھلىيا قىلدۇرغان،
خۇمار كۆزلۈك ئۇيغۇر قىزى سەن.

باغلاردىكى رەگمۇ رەڭ،
خۇش پۇراقلىق چىچەك سەن،
مېنى بېھۇش قىلدۇرغان،
جەننەتتىكى ئىپار سەن.

گۈزەللەرنىڭ گۈزىلى سەن،

دىلىمدىكى دىلىبىرىم سەن،

كۆكتىكى يۇلتۇز بولۇپ،

چاقناپ تۇرغان نۇرۇم سەن.

گۆھەرلەرنىڭ گۆھىرى، چولپانلارنىڭ چولپىنى سەن،

ھاياتىمنىڭ ھاياتى، ئۇيغۇرۇمنىڭ غۇرۇرى سەن،

ۋەتەن سۆيگەن ئوغلانلارنىڭ،

تائەبەتلىك دىلدارى سەن.

2007 - يىل 4 - ئاي مەيۇنخېن

سۆيسەم

قاراپ - قاراپ يوللىرىڭغا،
كېچە - كۈندۈز ئويلايمەن،
ئويلاپ سېنىڭ جامالىڭنى،
بەھۇش بولۇپ يۈرمەن.

بەھوشلۇقنىڭ دەردىدە،
سەرسان بولۇپ يۈرمەن،
سەرسانلىقنىڭ دەردىدە،
ۋەيران بولۇپ يۈرمەن.

ۋەيرانلىقنىڭ دەردىدە،
ھەيران بولۇپ يۈرمەن،
ئەتىر گۈلدەك لەۋلىرىڭگە،
سۆيسەم مەن دەپ يۈرمەن.

2007- يىل مەيۇنخېن گېرمانىيە

يىغلىما قىز

يىغلىما قىز، يىغلىما،
 ماكانسىز دەپ قايغۇرما،
 ئوتتۇر كەلگەن قونالغۇدا،
 قالدېمەن دەپ خار بولما.
 كىرىپ قېلىپ قونالغۇغا،
 چىقالماستىن قاقشىما.
 ئادەملەردىن ياتىسراپ،
 بوينۇڭنى قىسىپ قوي بولما.
 يىغلىما قىز، يىغلىما،
 تىلىنى بىلمەي غەم قىلما،
 يالغۇز مەن دەپ ئاھ ئۇرۇپ،
 ھەسرەت چېكىپ كۈل بولما.

يغلىما قىز، يىغلىما،

يالغۇز مەن دەپ يىغلىما.

ئۆز ئۆزۈڭگە سۆزلەۋېرىپ،

ئىگەم يوق دەپ يىغلىما.

غەيرەتلىك بول، جەسۇر بول،

ئىمانلىق بول، ئەقىللىق بول،

ئۈمىد بىلەن ياشىغىن،

كۆز يېشىڭنى تۆكىمىگىن.

2007 - يىل 1 - ئاي مەيۇنخېن

سەھرا قىزى

بەخت قۇشى ئۇچۇپ كېلىپ
قونۇپتۇ سەھرا قىزىغا،
كۆكتە پەرۋاز قىلدۇرۇپ،
چۈشۈپتۇ شەھەر ئۈستىگە.

كۆرۈپ گۈزەل بۇ شەھەرنى
بىلمەي ئۇنىڭ ھېچ سىرنى،
كۆزنى يۈمۈپ ئاچقۇچە،
ئۈنتۈپتۇ ئۇ سەھرا يۈزىنى.

قەۋەت ئۆيدىن ئورۇن ئاپتۇ،
ئەسلى ئىسمى ئۆزگىرىپتۇ،
ھەرخىل رەڭدە بويىنىپتۇ،
كۈندە بەش خىل كىيىنىپتۇ.

چىقىپ تالا تۈزىگە،
غادىيىپتۇ مېڭىپتۇ،

كۆرۈپ ئاددىي شەھەر قىزنى ،
مەسخىرە قىلىپ چۈشۈرۈپتۇ .

كۈلۈپ قويۇپ شەھەر قىزى ،
ئىندىمەستىن كېتىپ قايتۇ ،
قاراپ ئۇنىڭ تۇرقىغا ،
نەلىكلىكىنى بىلىپ بوپتۇ .

كۆرۈپ تۇرغان بەخت قۇشى
كەپتۇ ئۇنىڭ يېنىغا ،
ئاستاغىنە پىچىرلاپ ،
سەپتۇ ئۇنىڭ سەمىگە .

تۈنۈگۈنلا كېلىۋېلىپ ،
شۇنچە چاپسان ئۆزگىرەمسەن ،
ئۇيالماستىن تۇغۇلغان
سەھرايىڭنى ئۈنۈتامسەن .

قاراپ تۇرۇپ شەھەر قىزنى ،
مەسخىرىمۇ قىلىپ باقتىڭ ،

بەس تالشىپ ئۇنىڭ بىلەن
شۆھرەتپەرەسلىك قىلىپ باقتىڭ.

ئۆگەنمىدىڭ ئۇنىڭدىكى
ئاددى - ساددا ھاياتنى،
ئۆگەنمىدىڭ ئۇنىڭدىكى
كەمتەر، ئېسىل خىسلەتنى.

ئىسمىڭ، تۇرقۇڭ ئۆزگەرمىمۇ،
بۇ شەھەر سېنى ئالماس،
ئېسىل ۋەسلىڭدىن تانساڭمۇ،
بۇ شەھەر سېنىڭ بولماس.

رەنجىمىگىن سەن مەندىن سەھرا قىزى،
قۇلاق سالغىن گەپلىرىمگە سەھرا قىزى،
ئايغا چىق، يەتتە قات ئاسمانغا چىق،
ۋە ياكى ھۆر پەرى بول،

يەنىلا سەن سەھرا قىزى، سەھرا قىزى، سەھرا قىزى.

2007 - يىلى مېيۇنخېن گېرمانىيە

يارشپتۇ

يارشپتۇ، يارشپتۇ،

زەپ چرايلىق يارشپتۇ،

غۇنچە بويلۇق بويلرىڭغا،

شايى كۆينەك يارشپتۇ.

يارشپتۇ، يارشپتۇ،

بەك چرايلىق يارشپتۇ،

قەددى قامەتلىك تۇرقۇڭغا،

تونلىرىڭ بەك يارشپتۇ.

يارشپتۇ، يارشپتۇ،

ھۆسنۈڭگە ھۆسن قوشۇلۇپتۇ،

تولۇن ئايدەك ئاي يۈزۈڭگە،

ئۇنچە دوپپا يارشپتۇ.

يارشپتۇ، يارشپتۇ،

بەكمۇ چرايلىق يارشپتۇ،

ساقال باسقان يۈزلىرىڭگە،
چىمەن دوپپا يارشىپتۇ.

يارشىپتۇ، يارشىپتۇ،
ئۈزۈككە ياقۇت قاملىشىپتۇ،
ۋەتەن سۆيگەن قىز - يىگىتلەر،
بىر - بىرىگە ماسلىشىپتۇ.

ۋەتەن سۆيگەن ئوغلانلارغا،
ھور - پەرىلەر ئاشىق ئىكەن،
غۇرۇرى بار قىزلارغا،
ئۇيغۇر ئوغلى كۆيۈك ئىكەن.

2007 - يىل 4 - ئاي مېيۇنخېن

ھەيران

ھەيرانمەن ھەيران،

تۇغۇلغان شۇ دىيارىمدا

شۇنچە يىل ياشاپتىمەن،

تۇپرىقىمنىڭ قەدرىگە

زادى بىلىپ يەتمەپتىمەن.

ھەيرانمەن ھەيران،

مېھرىبانە ئانامنىڭ

قۇچاقلرىدا ياشاپتىمەن،

شۇنچە راھەت ياشاپتۇرۇپ،

قەدرىگە زادى يەتمەپتىمەن.

ھەيرانمەن ھەيران،

كېچە - كۈندۈز بىللە بۇپ

قېرىنداش بۇپ ئۆتۈپتىمەن،

قېرىنداشنىڭ مېھرىنى
زادى بىلىپ باقماپتىمەن.
ھەيرانمەن ھەيران،
دوستلار بىلەن دوستلىشىپ،
خۇشال - خۇرام ئۆتۈپتىمەن،
دوست دېگەننىڭ قەدرىگە
زادى يېتىپ باقماپتىمەن.

ھەيرانمەن ھەيران،
ئانا ۋەتەن تۇپرىقىدا
شۇنچە يىللار ياشاپتىمەن
ۋەتەن سۆيەر خەلقىمنىڭ
ئارزۇلىرىنى بىلمەپتىمەن.

قاچان ئايرىلدىم ۋەتەندىن،
مېنى تۇغقان ئانامدىن،

قاچان ئايرىلدىم قېرىنداشتىن، ئۇنىڭ ئىسمى
ئۇنىڭ ئۆتكەن دوستلاردىن.

قەدرى شۇنداق ئۆتۈلدى،
كۆزلىرىمگە كۆرۈندى.
كۆپ نەرسىلەر ئويلاندى،
كالىلارمۇ ئېچىلدى.
ۋەتەن سۆيەر خەلقىمىزگە
ئارزۇلىرى بىلىندى.

2004 - يىل 4 - ئاي مېيۇنخېن

جان ئانا

ئىسسىق - سوغۇق كۈنلەردە،

قورسىقىڭدا توشۇدۇڭ.

تارتىپ ئاچچىق تولغاقنى،

كۆزىمىزنى يورۇتتۇڭ.

ئەللەي ئېيتىپ ھەر كۈنى

قۇچىقىڭدا ياتقۇزدۇڭ.

بېرىپ ئانا مېھرىڭنى،

سۈتلىرىڭنى ئاققۇزدۇڭ.

كېچە - كۈندۈز يۈپ تاراپ،

يۈدۈپ يۈرۈپ چوڭ قىلدىڭ.

قىسىلمسۇن بويىنى دەپ،

ئۈزۈڭ كىيىمەي كىيگۈزدۈڭ.

ئوقۇپ بىلىم ئالسۇن دەپ،

مەكتەپلەرگە ئەۋەتتىڭ.

ياخشى ئادەم بولسۇن دەپ،
نامىزىڭدا تىلىدىڭ.

قىزىڭ بولسا چىقاردىڭ،
ئوغلۇڭ بولسا ئويلىدىڭ.
ئانا بولۇپ قالغىنىڭدا،
پەقەت ھېرىپ قالمىدىڭ.

رازى بولغىن جان ئانا،
تارتقان ئاچچىق تولغىقىڭغا.
رازى بولغىن جان ئانا،
بەرگەن ئاپپاق سۈتلىرىڭگە.

رازى بولغىن جان ئانا،
ئەللەي ئېيتىپ باققىنىڭغا.
رازى بولغىن جان ئانا،
يۈدۈپ يۈرۈپ باققىنىڭغا.

قانداق قىلىپ جان ئانا،
سېنى رازى قىلارمىز.

قانداق قىلىپ جان ئانا،
سېنى يۈدۈپ باقارمىز.

قانداق قىلىپ جان ئانا،
قولۇڭغا قول بولارمىز.

قانداق كېلىپ جان ئانا،
پۈتۈڭغا پۈت بولارمىز.

قانداق قىلىپ جان ئانا،
ئەجرىڭنى ساڭا تۆلەرمىز.

قانداق قىلىپ جان ئانا،
ئۈمىدىڭنى ئاقلامىز.

قانداق قىلىپ جان ئانا،
ئارزۇيۇڭغا يەتكۈزەرمىز.

2007 - يىل مېيۇنخېن گېرمانىيە

چۈش

ئۇچۇپتىمەن، ئۇچۇپتىمەن ھېچ ھېرىپ قالماپتىمەن،
قانچە ئۇزاق ئۇچقىنىمنى ئۆزۈمۈ ھېچ بىلمەپتىمەن.
ئەتراپلىرىم قاتمۇ قات ئاق مامۇقلارمىش،
ئالدىمدىكى يول باشلىغۇچىلار ھۆر پەرىلەرمىش.

ئۇچۇپ، ئۇچۇپ تۆۋەنلىدىم،
ئاستاغىنا يەر يۈزىگە قارىدىم.
كۆردۈم ئاق تون كىيگەن ھەيۋەتلىك چوققىلارنى،
ئەتراپتىكى گۈزەل خۇش پۇراقلىق باغلارنى،
يەنە تېخى چوققىدىكى تولۇن ئاينىمۇ كۆردۈم.

كۆردۈم سان - ساناقسىز شېرىن - شېكەر مېۋىلەرنى،
رەڭگۈ رەڭ گۈل چېچەكلەرنى،
ياپىپىشىل مەخمەلدەك بىپايان يايلاقلارنى،
تىنىمسىز ئېقىۋاتقان زەرەپشان، تارىم، ئىلى دەريالىرىنى،
يەنە تېخى قىپقىزىل ئاتەشتەك لاۋۇلداپ يېنىپ تۇرغان
يالقۇن تاغ ئېتەكلىرىنىمۇ كۆردۈم.
كۆردۈم تامللىرى ئالتۇن كۆمۈشتىن،

جاملىرى ياقۇتلاردىن،
نەققاشلىرى رەگمۇ رەڭ قاش تاشلىرىدىن
سېلىنغان ئۆيلىرىمنى كۆردۈم.
گۆھەر بىلەن زۇمرەتنىڭ ئىلمىنى بەرگەن
ئۇسازلىرىمنىمۇ كۆردۈم.

كۆردۈم، كۆردۈم ئاخىرى كۆردۈم،
ئەللەي ناخشىسىنى ئېيتىپ كېچە كۈندۈز
جان قوزام دەپ باغرىغا باسقان،
بارلىقىنى مەندەك، سىزدەك پەرزەنتلىرى ئۈچۈن ئاتا قىلغان،
مېھرىبان ئاق روماللىق پەرىشتىلەردەك ئانامنى كۆردۈم.

كۆردۈم، كۆردۈم ئاخىرى كۆردۈم،
تۇرۇشلىرى ھەيۋەتلىك تەڭرىتاغدەك،
سۆزلەشلىرى خۇددى خىزىرلاردەك،
ئاپپاق تونلۇق كۆيۈمچان دادامنى كۆردۈم.
كۆردۈم، كۆردۈم ئاخىرى كۆردۈم،
كېيىنەك دەپ ناخشا ئېيتىشىپ،
بىر يوتقانىنى تەڭ تالىشىپ،

تۆت سامسنى تەڭ بۆلۈشۈپ يەپ چوڭ بولغان،
جان جىگەر قېرىنداڭلىرىمنى كۆردۈم.

كۆردۈم يەنە تېخى،
ئەسسالام دەپ سالام بېرىپ،
بىللە ئويناپ چوڭ بولغان دوستلىرىمنى،
مەھەللە كۆيىنى ۋە باشقىلارنى كۆردۈم.

كۆرۈپ، كۆرۈپ زادى ئىشەنمىدىم،
ئۆز ئۆزۈمدىن سورىدىم:
قانداق قىلىپ چىقتىمەن،
چوققىدىكى تۇلۇن ئايغا.
قانداق قىلىپ كىردىم مەن،
شۇنچە گۈزەل بۇ باغقا.

جاۋاب كەلدى بىردىنلا،
ئانام تۇرارمىش يېنىمدا.
قوللىرىمنى چىڭ تۇتۇپ،
ئايلىنىدۇرارمىش بۇ باغدا.

تۇغۇلدۇڭ سەن بۇ باغدا،
سېنىڭ كىرىش ھەققىڭ بار.
ھەيۋەتلىك بۇ چوققىلارغا،
سېنىڭ چىقىش غەيرىتىڭ بار.

چوققىدىكى بۇغدا كۆلىنى،
ئوخشاتتىڭ سەن تۇلۇن ئايغا.
ھەيۋەت ئېگىز چوققىلارنى،
ئوخشاتقىن سەن قەھرىمانغا.

تۇيۇقسىزلا ئەتراپنى
قارا بوران قاپلىدى.
كۆزلىرىمنى ئاچۇرماي،
باغ تېشىغا ئۇچۇردى.

جاراڭلىدى بىر ئاۋاز،
قۇلقىمنىڭ قېشىدا.
كىمدۇر بۇ دەپ چۆچىسەم،
دادام تۇرارمىش يېنىمدا.

قورقما قىزىم ھېچ قورقما،
داداڭ باردۇر يېنىڭدا.
جۇدۇنلۇق بۇ قارا بوران،
ئۇچۇرتالماس ھېچ ياققا.

ئاچ قىزىم كۆزلىرىڭنى،
كۆتۈر قىزىم بېشىڭنى.
قورقما، ياتما، ھېچ ئۇيما،
غەيرەتلىك بول، ۋىجدانلىق بول.

ئالتۇن قىزىم، خېنىم قىزىم،
چىقارمىغىن يادىڭدىن،
بۈگۈن ئاخشام كۆرگەن چۈشنى.
ئۇنۇتمىغىن سەن بىزنىڭ
ساڭا قىلغان تەلىم سۆزىنى.

2007 - يىل 4 - ئاي مېيۇنخېن

باغۋەننىڭ زارى

كۈنلەر ساناپ ئاي ئۆتتى،

ئايلا ساناپ يىل ئۆتتى،

باغقا كىرگەن مايمۇنچاققا

خېلى يىللارمۇ ئۆتتى.

ئۇنى دېدىم چىقمىدى،

بۇنى دېدىم چىقمىدى،

قۇرۇت، قوڭغۇزدەك كۆپىيىپ،

باغقا ئىگە بۇپ چىقتى.

شۇنداق گۈزەل باغ ئىدى،

مېۋىلىرى شېكەردەك،

پۈتمەس-تۈگمەس كان ئىدى،

ئاللا بەرگەن جەننەتتەك.

شۇنداق گۈزەل بېغىمنى،

مايمۇنچاقلار قىغ قىلدى،

شېرىن - شېكەر مېۋىلەرنى،
ئۆزلىرىگە يەم قىلدى.

پۈتمەس - تۈگمەس كانلىرىمنى،
كېچە - كۈندۈز قېزىشتى،
جەننەتتەك شۇ باغلىرىمنى
سىيىپ ھارام قىلىشتى.

كۆرۈپ باغنىڭ ھالىنى،
قىرىلغان شۇ شاخلىرىنى،
ئاهۇ دەرتنىڭ ئىچىدە
يۈرىكىم زەرداپ بولدى.

ياردەم سوراپ تۇغقانلاردىن،
ئۆيۈم ئۆيگە يۈگۈردۈم،
زەرداب بولغان يۈرىكىمنى
دوختۇرلارغا سۆزلىدىم.

كەلگىن قېرىندىشىم دەپ،
ھېچ بىر تۇغقان چىقىمدى،

زەرداپ بولغان بۇ يۈرەككە،
 دوختۇرمۇ داۋا قىلمىدى.

تاغلىرىم كۆزنى يۇمۇپ،
 مۈشۈكلىشىپ كېتىپتۇ،
 ھاممىلىرىم رەڭمۇ رەڭ بۇپ،
 مايمۇنلىشىپ كېتىپتۇ.

كېرىپ جامە ئىچىگە،
 مەزناخۇنۇمغا يالۋۇردۇم،
 بېرىپ خولۇم خوشنىلارغا،
 ھەممىسىگە باش ئۇردۇم.

خوشنا خولۇملاردىنمۇ
 ھېچ بىر سادا چىقمىدى،
 مېنى مەسخىرە قىلىپ،
 مايمۇنچاققا بولۇشتى.

شۇ ئارىدا مەزناخۇنۇم،
 ساقاللىرىنى سىلىدى،

قوللىرىنى تىترىتىپ،
سۆزلىرىنى باشلىدى.

ئۆز ۋاقتىدا ئويلىماستىن،
تەكلىپ قىلدىڭ بېغىڭغا،
ماڭا مېھمان مايمۇنچاق دەپ،
ئېلىپ يۈردۈڭ بوينۇڭدا.

شېرىن - شېكەر مېۋىلەرنى
زورلاپ راسا يېگۈزدۈڭ،
ماختاپ تۇرۇپ باغلىرىڭنىڭ
پۈتۈن كانلىرىنى كۆرسەتتىڭ.

ئويلاشمىدىڭ شۇ ۋاقتىدا،
ئۇرۇق - تۇغقان قېرىنداشنى،
تىڭشىمىدىڭ شۇ ۋاقتىدا،
يوغان سەللىلىك ئاق ساقالنى.

مانا ئەمدى پۇشايمان قىپ،
ھەممە يەردە يۈرۈيسەن،

قوللىرىڭدا كەتمەن يوق،
مەن باغۋەن دەپ يۈرۈپسەن.

ئالماق بولساڭ بېغىڭنى،
بەلنى مەھكەم باغلىغىن،
قالغان ئۇرۇق - تۇغقىنىڭنى
يېنىڭغا راسا توپلىغىن.

باغۋەن دېگەن نامىڭ ئۈچۈن
كەتمىنىڭنى كۆتۈرگىن،
سۇ ئاقتۇراي بېغىمغا دەپ،
ئېرىقلارنى چاپتۇرغىن.

2007 - يىلى مىيۇنخېن گېرمانىيە

قۇتۇلايلى

ئۇيغۇر بىز دەپ جار سالدۇق،

ئۇيۇشمىدۇق ھېچ زامان،

ئۇيۇشقانغا قارا چاپلاپ،

قارشى چىقتۇق ھەر زامان.

ماختاڭ دېسە بەش كىشىلىك،

ئۇيغۇر بىز دەپ ماختىنىمىز،

بولسا ماكان تالان - تاراج،

بىپەرۋامۇ قىلمايمىز.

نەدە بولسا ئويۇن، ساز،

شۇ يەرگە بەك يۈگرەيمىز،

ئويناپ ئىچىپ، يەپ كۈلۈپ،

ئۇيالمىستىن يۈرۈيمىز.

كىمكى ھەقنى سۆزلىسە،

ساتتۇق باشقا مىللەتكە،

قاراپ تۇرۇپ ئۆزىمىزنى، سىلاپ رىئەتتە - سەپ
قويدۇق بۇ دەرت - كۈلپەتكە.

مايمۇن كېلىپ چالسا داپ،
ئوينىدۇق بىز ئۇسسۇلنى،
قاچانغىچە ئوينارمىز،
بۇ دايقا بىز ئۇسسۇلنى.

ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز
چوقىلىدۇق قاغىدەك،
قالدۇق مانا ئاخىرى
يىغلاپ يېتىم بالدەك.

قىلىپ ئەمدى پۇشايمان،
ساپا چېلىپ يۈرۈيمىز،
قاچانغىچە چېلىشنى
ئۆزىمىز ھەم بىلمەيمىز.

باشقىلارمۇ ئادەمكەن،
ئىناق - ئېجىل ئۆتەرگەن،

بىر - بىرنى قوللىشىپ،
بۈركۈت بولۇپ ئۇچار كەن.

ھەممە ئىشنىڭ دەردى بار،
ئۇيغۇرۇمنىڭ ئەقلى بار،
ساتمىش بولۇپ يۈرگەنلەرنىڭ،
تېنىغا مىسران قىلىچى بار.

ئەقلى توشقان ئىنسانلارغا،
پۇشايما نىڭ چېكى بار،
ئالتۇن قەپەزدەك بۇ يۇرتتا،
ياشاشنىڭمۇ دەردى بار.

ئۇيۇشايلى ئۇيغۇرۇم،
قوللىشايلى ئۇيغۇرۇم،
باشقىلارنىڭ خورىدىن،
قۇتۇلايلى ئۇيغۇرۇم،
ئانا ۋەتەن تۇپراققا،
خوجا بولايلى ئۇيغۇرۇم

2007 - يىلى مېيۇنخېن گېرمانىيە

دوكتورلارغا

ئادەم بولۇپ تۆرەلدىڭ،

ئانا يۇرتتا تۇغۇلدۇڭ،

يېتىپ ئاناڭ قۇچقىدا،

ئەقلىڭ بىلەن يېتىلدىڭ.

ئالدىڭ كۆپلەپ بىلىمنى،

تۇغۇلغان شۇ يۇرتۇڭدىن،

ئالدىڭ گۈزەل تەلىمنى،

باققان سېنى ئاناڭدىن.

كېلىپ مانا يات ئەلگە،

تېخىمۇ كۆپ ئۆگەندىڭ،

ئالىم ۋە دوكتور دەپ،

جىمى ئەلگە تونۇلدۇڭ.

تۇغۇلغان شۇ يۇرتۇڭدا،

بوپتۇ ۋابا كېسىلى،

ياتقان ئانا قۇچاقلرىڭ،
بوپتۇ ئۆلۈك زەمبىلى.

باققان سېنى ئانىلىرىڭ،
يوللىرىڭغا تەلپۈنگۈدەك،
كۈتۈپ سەندىن ئۈمىدلەرنى،
كۆز ياشلىرى تۆكۈلگىدەك.

كۆرۈپ شۇنچە دۇنيانى،
ئېلىپ بۇنچە بىلىمنى،
ئويلىمىمەن تۇغۇلغان
ئانا يۇرت ماكانىڭنى.

ھەي! دوكتور، ئالىملىرىم،
زاپە كەتمىسۇن بىلىملىرىڭ،
ئىشلەپ "سۈشى"³ خانىلاردا،
بەھۇدە ئۆتمىسۇن كۈنلىرىڭ.

ئانا ۋەتەن تۇپراققا،
خوجا بولايلى ئۇيغۇرۇم.

³ياپۇن رىستورانى 2007 - يىلى مېنۇدىن كېرەكلىك

دوكتور مەن دەپ ئۆزەڭدىن
پەخىرلىنىپ يۈرەمسەن ،
ئېلىپ شۇنداق ئۇنۋانى ،
ھېچ ئىش قىلماي تۇرامسەن .

دوكتور دېگەن نامىڭغا
چۈشمسۇن بىر قارا داغ ،
چۈنكى سەن ئۇيغۇر ئۈچۈن ،
تېپىلغۇسىز نۇر چىراغ .

ھەي ! دوكتور ئالىملىرىم ،
سەن نېمىنى ئويلايسەن ،
يەنە كىمدىن قورقسەن ،
ۋۇجۇدۇڭدىكى نۇرلىرىڭنى
ئانا يۇرتۇڭغا چاچمامسەن .

2007 - يىلى مېيۇنخېن گېرمانىيە

خۇش كەلدىڭ رامزان

ياراتقۇچى ئاللاھ ئىگەم،
ئەۋەتپتۇ بىزلەرگە،
رامزاننى سوۋغا قىلىپ،

ئوتتۇز كۈنلۈك مېھمانغا.

ئەسسالام دەپ رامزانمۇ
مېھمان بولۇپ كەلدى بىزگە،
ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام دەپ

كۈتۈۋالدۇق ئوتتۇز كۈنگە.

رەھمەت ئېيتىپ رامزان
مېھمان بولغاچ ھەر كۈنى بىزدە،
خوشلىشىشقا چاي بېرىپتۇ
كېلەر يىلى يەنە كەلگۈچە.

خوش ئېيتقان بۇ چاينىڭ ئىسمى
روزى ھېيت بايرىمى ئىكەن،

پۈتكۈل مۇسۇلمانلارنىڭ
شاد خۇراملىق كۈنى ئىكەن.

شات خۇراملىق بۇ كۈنگە
ئاتا قىپتۇ گۈزەل خىسلەت،
ئاتا قىپتۇ يەنە شۇنداق
ھەرخىل سەرخىل ئېسىل سوۋغات.

ھەي! ئەزىز بەندىلىرىم!
ئۇنۇتقىن سەن ئاداۋەتنى
شەيتان چۈشۈرگەن زىددىيەتنى،
ئۇنۇتمىغىن مۇسۇلماننىڭ
سالام سائەت ئادىتىنى.

ھەي! ئەزىز مۆمىنلىرىم
ئۇنۇتقىن سەن بېشىڭدىكى
ئېغىر كۈلپەت، غەم - قايغۇنى،
ئۇنۇتمىغىن ئۇلۇق ھېيتنىڭ
شاد خۇراملىق نەغمىسىنى.

2007 - يىل مېيۇنخېن گېرمانىيە

ئەقىللىق يىگىت

ئاق كەپتەرمۇ ئۇچۇپتۇ،

كۆك كەپتەرمۇ ئۇچۇپتۇ.

يايرىمنى كېلىڭ دېگۈچە،

باشقىسىغا كېتىپتۇ.

ئۈنۈمۈ كۆرۈپ بېقىپتۇ،

بۈنۈمۈ كۆرۈپ بېقىپتۇ،

ھەممىسىنى كۆرۈپ بېقىپ،

كۆڭلى ماڭا چۈشۈپتۇ.

ئەستاغپۇرۇللا ھەي شەيتان،

ئەمدى قانداق قىلغۇلۇق،

باشقىلارغا بۇ كۆڭۈلنى،

قانداق قىلىپ ئاڭلاتقۇلۇق.

بۇنى ئاڭلاپ شەيتانچاق، پىلىپقا نىمىغا يەت
راسا خۇش بۇپ كېتىتۇ. تىپ رىلىقى نىمىغا
باشقىلارنى ئېچىتىپ،
ئۆزى چەتكە چىقىتۇ. نىسبى مۇ رىلىقى
بارمۇ خىرايلىق كىرىپ: ئۇيغۇر تىپ، نىمىغا
كۆردۈڭلارمۇ خالايتىق، رىلىقى نىمىغا
تاشلاپ قويۇپ كېتىتۇ. ئىتېپ رىلىقى
نەپ چىقمىسا يېڭى ياردىن، قانۇ
كونا يارغا قايتىتۇ. ئىتېپ رىلىقى
ئەتراپتىكى ئەل - ئاغىنە،
ئۇششاق سۆزگە چۈشۈپتۇ. ئىتېپ رىلىقى
شەيتان بىلەن بىرلىشىپ،
راسا چاۋاك چېلىپتۇ. ۲۰۰۵

ئېزىپ قالغان قىزچاقمۇ،
بەكمۇ پۇشماق قىلىپتۇ.

ئۆز ئۆزىدىن ئۇيلىپ،

ئۆيدىن چىقماي يېتىپتۇ.

ئەقىللىق شۇ يىگىت،

ئورنىدىن دەس تۇرۇپتۇ.

ئۆزى سۆيگەن قىزغا،

سالاۋاتنى بېرىپتۇ.

توي كۈنىنى باشلاپتۇ،

بەزمىگە راسا چۈشۈپتۇ.

خۇش بۇپ يۈرگەن شەيتانچاققا،

كاچاتنى راسا بېرىپتۇ.

2006 - يىل 11 - ئاي مېيۇنخېن گېرمانىيە

كۆلبويى

سالام ئەزىز كۆل بويىدىكى ئەركەك
يىگىتجانلارغا!

يازمۇ چىرايلىق كىرىپ قايتۇ،
دەرەخلەرمۇ ياشىرىپ قايتۇ،
ئەتراپتىكى باغلارنىڭمۇ،
گۈل - چېچەكلەرى ئېچىلىپ قايتۇ.

بىزنىڭ ئۇيغۇر ئەركەكجانلار،
باغ سەيلىسى قىلماقچى بوپتۇ،
ئورۇن ئېلىپ كۆل بويىدىن،
كاۋاپ قىلىپ يېمەكچى بوپتۇ.

ئۆزلىرى يالغۇز بولسىدى،
كاۋاپنى راسا يېسىدى،
خوتۇن بالىلىرى بولمىسىدى،
شاراپنى راسا ئىچسىدى.

شۇنداق قىلىپ بۇ سورۇننى،
قايسى ئەخمەق ھازىرلىغاندۇ،
يالغۇز يېگەن شۇ كاۋاپنى،
قانداق قىلىپ سىڭدۈرىدىغاندۇ.

سالام ئەزىز ئەركەكچانلار،
ئەركەك مەن دەپ كەتمەڭلار،
غېربانە بۇ يۇرتتا،
بىزنى ئۆتتۈپ قالماڭلار.

سورۇن دېگەن بىزنىڭ دەپ،
بولۇشىغا يېمەڭلار،
ئۆيدە قالغان غېرىپلارنى،
ئانچە - مۇنچە ئويلاڭلار.

كۆلىنىڭ بويى بىزنىڭ دەپ،
بولۇشىغا ئىچمەڭلار،

ئۇخلاپ قېلىپ كۆل بويدا،
سۇغا چۈشۈپ كەتمەڭلار.

ئۇنداق دېسەم خىجىل بۇپ،
يېپەلمەيمۇ قالماڭلار،

ئاچ قورساققا بولۇشىغا،
شاراپنىمۇ ئىچمەڭلار.

ئاخشاملىققا كەچ قېلىپ
ئوينى تاپالماي قالماڭلار،

كوچىلاردا سەتلىشىپ،
ۋارقىرايمۇ يۈرمەڭلار.

ئۆيدە قالغان غېرىپلارنى،
ئەندىشىگە قويماڭلار،

ئېزىپ - تېزىپ ئورمانلىقتا،
توشقان قوغلاپ يۈرمەڭلار.

كۆل بويىدا ئولتۇرۇۋېرىپ،
نەم تارتىپمۇ قالماڭلار،
ئۈزۈپ يۈرگەن ئۆردەكلەرنى،
خوتۇنمىكىن دېمەڭلار.

سالام ئەزىز ئەركەكجانلار،
ئەمدى بۇنداق قىلماڭلار،
يەككە - يېگانە بۇ يۇرتتا،
بىزنى يالغۇز قويماڭلار.

مەخمەلدەك شۇ چىم ئۈستىدە،
بالىلىرى ئويىناپ يۈرسىدى،
قىزىل گۈلدەك خانىملىرى،
يېنىدا ھەمرا بولسىدى.

ئاڭلاپ بولۇپ يازغىنىمنى،
مېنى تىللاپمۇ كەتمەڭ،
نەشتە سانجىپ ياپرىمغا،
سوراققىمۇ ئەپ كەتمەڭ.

چاقچاق بولسۇن ئازراق دەپ،
بۇنى مەن يېزىپ قويدۇم،
ئۆزلىرى يالغۇز يېمىسۇن دەپ،
سەمىڭلارغا سەپ قويدۇم.

ئۆيدە قالغان غېرىپلارغا،
ۋاكالىت بۇپ سۆزلەپ قويدۇم،
سورۇنۇڭلارنىڭ قىزىشى ئۈچۈن،
مەن يايىرىمدىن يوللاپ قويدۇم.

كەلسە - كەلمەس سۆزلەپ قويۇپ،
كۆڭلۈڭلەرنى غەش قىپ قويدۇم،
كېلەر قېتىملىق سەيلىدە،
جۈر بولايلى دەپ قويدۇم.

ئانچە - مۇنچە كۈلسۇن دەپ،
پاراڭ - ماراڭ سەپ قويدۇم،
يىگىت بېشىنى ئاۋارە قىلىپ،
ئوقۇپ بەرسۇن دەپ قويدۇم.

بەرىكەت بەرسۇن سورۇنۇڭلارغا،
ھاراق - شاراپ بەرمىسۇن،
كۈلكە بەرسۇن سورۇنۇڭلارغا،
يىغا - يىغا بەرمىسۇن.

شاراپسىزمۇ قىزىدۇ،
نەغمە - ناۋا قاينايدۇ،
يىغىسىزمۇ قىزىدۇ،
كۈلكە چاقچاق قاپلايدۇ.

يىگىتجانلار دەپ قويسام،
راست يىگىت بىز دەپ قالماڭ،
يېتىلىپ قالغان پەرزەنتلەرنى،
ئىنىم - سىڭلىم دەپ يۈرمەڭ.

شۇنىڭ ئۈچۈن غوجاملار،
كەچ قەپ قالماي تۇرشالا،
تۆت كۆز بىلەن كۈتۈۋاتقان،
بالىلىرىنى بالدۇرراق تېپىشالا.

ئۇنى - بۇنى دەپ قويدۇم،
ئاز - پاز چاقچاق قىلىپ قويدۇم،
ھەر قايسىلىرىنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن،
بۇ بېيىتنى يېزىپ قويدۇم.

ھېرىپ قالماي ئوقۇپ بەرگەن،
يىگىت بېشىغا بەك رەھمەت.
زېرىكىپ قالماي تىڭشاپ بەرگەن،
غوجاملار غىمۇ بەك رەھمەت.

2007 - يىل 4 - ئاينىڭ 26 - كۈنى

مىيۇنخېن گېرمانىيە

ئىللەت ۋە خىسلەت

(داستان)

ساھىپ خان بۇپ خانىم قىز،
سەپتۇ چىرايلىق داستىخان.

ئەتراپىدىن ئورۇن ئاپتۇ،
ئېسىل زادە قىز - چوكان.

تا ئاملىرى ئوخشاپتۇ،
تاتلىقلىرى ئۇندىن ھەم،
تاللاپ يېدۇق، ماختاپ يېدۇق،
بىر - بىرىدىن قويماي ھەم.

رەھمەت سىزگە خانىم قىز،
بەكمۇ كايىپ كېتىپسىز،
ئۆيىڭىزگە چاقىرىپ،
خويمۇ جاپا تارتىپسىز.

زادى جاپاكەش ئۇيغۇر ئىكەنمىز،
يەپ - ئىچىشىنلا ئويلايدىكەنمىز.

بېرىپ شۇنچە ۋاقتىمىزنى ،
قورساق ئۈچۈنلا ئىشلەيدىكەنمىز .

ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز ،
ماختاپ ئۆتەر كەن كۈنىمىز .
يەپ - ئىچىشنى ، سۆز چۆچەكلەپ ،
بىكار ئۆتەر كەن ۋاقتىمىز .

بىز تۇرۇۋاتقان بۇ ئەللەرنىڭ ،
خانم - قىزلىرى بەك ئاددىي ئىكەن .
ۋاقت دېگەن ئۇلار ئۈچۈن ،
ئالتۇندىنمۇ بەك قىممەت ئىكەن .

شۇڭا ئۇلار ھەقىقەتەن بىلىملىككەن ،
شۇڭا ئۇلار ھەممە ياقىتىن قەدىرلىككەن ،
شۇڭا ئۇلار ناھايىتى ۋىجدانلىق ھەم
يۈرەكلىككەن ،
شۇڭا ئۇلار بۇ دۆلەتنىڭ خانىشلىرىكەن .

ئۆتۈنۈپ سوراي خانم قىزلار ،

بۇنداق جاپانى تارتمايلى،
ئىككى نان تاپساق بىرسىدە،
داپنى ئازراق چالايلى.

تاشلاپ قويساق بەش - ئون تەگگە،
يىلدا خېلى يىغىلار كەن،
يوللاپ بەرسەك پېقىرلەرگە،
بىزدىن شۇنداق خۇش بولار كەن.

ھەممىمىزنىڭ ھال ئەھۋالى،
ئۆزىمىزگە ئاپئايان،
چۈنكى بىزنىڭ ئۇيغۇرلىرىمىز،
تېخىچىلىك بەك ۋەيران.

سالام ئەزىز خانىم قىزلار،
سۆزگە دىققەت قىلايلى،
يەپ - ئىچىشقا بارساقمۇ،
ئىچمىزدە بىلەيلى.

ئەلمىساقتىن قالغان،

ھېكمەت سۆزنى ئويلايلى،
ئويلاپ - ئويلاپ راسا ئويلاپ،
ئاندىن ئۆيدىن چىقايلى.

«تويغا بارساڭ تويۇپ بار،
بەش بالاڭنى قويۇپ بار.
تويدىن ئاغرىغان بولساڭ،
ئۆزۈڭ توي قىلىپ كۆرۈپ باق.»

ئۆتۈنۈپ سوراي خانىم - قىزلار،
بىر - بىرىمىزنى ئايايلى،
سېلىپ بۇنچە داستىخاننى،
كۆپ ئاۋارە بولمايلى.

چۈنكى بىز مېھمان ئەمەس،
ياكى ئاچ بۆرە ئەمەس،
تۆكمىچىلىك بۇ زاماندا،
ئۈنچىلىكمۇ پەس ئەمەس.

ئەمما كۆرۈپ بىر سورۇننى،

ئولتۇرغان شۇ خانىملارنى،
ئەسلەپ قالدىم تۇيۇقسىز،
ئۈرۈمچىدىكى توي كۈنۈمنى.

1991 - يىل 4 - ئاينىڭ 6 - كۈنى

تۇغۇلغان شۇ ماكانىمدا،
ئاتا - ئانىمىڭ ئالدىدا،
دوست - بۇرادەر يېنىدا،
ئۆتكۈزگەنتۇق تويىمىزنى.

كۆزنى يۈمۈپ ئاچقۇچە،
ئون ئالتە يىلمۇ ئۆتۈپتۇ،
مۈشۈكنى ھەش - پەش دېگۈچە،
چاچلىرىمىزمۇ چار بوپتۇ.

سۈرۈشتۈرسەك يېشىمىزنى،
قىرقتىنمۇ ئېشىپ قاپتۇ،

ئالدىمىزدىكى پەرزەنتلىرىمىز،

ئۆسۈپتۇ، يېتىلىپ قاپتۇ.

ئۆز ۋاقتىدا ھەممىمىز،
خۇيمۇ چىرايلىق قىزلار ئىدۇق،
تۇغۇلغان شۇ ماكانلىرىمىزدا،
شۇنداق ئەزىز مېھمانلار ئىدۇق.

ئوتتۇز بىر يىل ياشاپتىمەن،
تۇغۇلغان شۇ ماكانىمدا،
سەن - پەن دېگەننى بىلمەپتىمەن،
شۇنچە يۇرتنىڭ ئالدىدا.

سۆزلىسىمۇ باشقىلار،
كۈلۈپ قويۇپ كېتەتتىم،
نېمە گەپتۇ مەننىسى دەپ،
چۈشەنمەستىن يۈرەتتىم.

بىلگەنلىرى ماختىشاتتى،
بەكمۇ ئېغىر قىز بۇ دەپ،
بىمارلىرىم سۆزلىشەتتى،

ھەجەپ ئېسىل ھەمشىرە قىز دەپ.

ئۈرۈمچىنىڭ ئېسىل قىزلىرى،
ساپلا مېنىڭ دوستلىرىمىدى،
يىگىتلەرنىڭ ئالدىلىرى،
ئاساسى جەھەتتىن مۇھەببەتتىمىدى.

ئۆز ئۆزىنى ماختاپتۇ دەپ،
مازاق قىلىپ كۈلۈپ كەتمەڭ،
يىگىتلىرىنى ئەسلەپتۇ دەپ،
چۆچەك قىلىپ كۆتۈرۈپ يۈرمەڭ.

چۈنكى ياشلىق ئىنسان ئۈچۈن،
شۇنداق گۈزەل ھايات ئىكەن،
يۇرتىڭىزدا ياشىغان،
ئۇ بىر غەمىسىز دۇنيا ئىكەن.

چۈنكى ياشلىق ھاياتنىڭ،
شېرىن - شېكەر ئەسلىملىرى ئىكەن.
يۇرت تېشىدا ياشىغان،

ئۇ بىر خارابى دۇنيا ئىكەن.
قاچان كەلدىم يات ئەلگە،
سەرسانلىقتىن خورلاندىم،
يۇرتسىزلىقنىڭ دەردىدىن،
شۇنداق بەكمۇ زارلاندىم.

بىلىپ بىلمەي ئىنسانلارغا،
چاي قۇيۇپمۇ ھېرىپ قالدىم،
دېدى، ئەتتى دېگەن گەپتىن،
شۇنداق بەكمۇ تويۇپ كەتتىم.

ئۆزى بىلمەي ئادەملەر،
زېھنى ھەققە تىقار كەن،
قورساق كۆپۈپ سۆزلىسىڭىز،
ھەممىنى سىزگە ئارتار كەن.

ئارىلاشمىسىڭىز ئىنسانلارغا،
ئۇنىڭغا تېخى سۆزلىشەركەن،
بارمىسىڭىز سورۇنلارغا،
ھالىغا باقماي ياراتماسكەن.

ئۇيغۇرۇم دەپ ۋاي دەپ قويسا،
كۆرەگلىشىپ كېتىشەر ئىكەن،
ئۇنتۇپ ئۆزلىرىنىڭ ئۆتمۈشلىرىنى،
قېنىغا پاتماي قىلىشار ئىكەن.

كۆگۈل تارتىپ سرداشسىڭىز،
سىزدىن بەكرەك سردىشار ئىكەن،
ئۆزىنىڭكىنى ئۇنتۇپ قېلىپ،
سىزنىڭكىنى دېيىشەر ئىكەن.

دېگەندىمۇ سرداش سۆزلەر،
پەقەت ئەينى چىقمايدىكەن،
ئالتۇن - كۆمۈش پەتنۇسلاردا،
گازىر - پۇرچاق تۇغۇلىدىكەن.

دەيدىغاننى دەپ بولۇپ،
ئۆزىنى ئاپپاق دېيىشەر ئىكەن،
باشقىلارنى دۆت كۆرۈپ،
ئۆزىنى ئەقىللىق چاغلىشار ئىكەن.

چۈشسە سىزگە ھاجىتى ،
تونۇماي تۇرۇپ ئىزدىشە ئىكەن ،
تۈگەتكىچە ئىشلىرىنى ،
راسا سىزنى ماختىشار ئىكەن .

تۈگىتىپلا ئىشلىرىنى ،
سىزنى سۆكۈپ چىقىشار ئىكەن ،
ئانىسىنىڭ ھەقىقى بار دەك ،
سىزدىن باتناپ يۈرىشە ئىكەن .

تاپماق بولسا يۈز ئابروئي ،
مېھمانغا تەكلىپ قىلىشار ئىكەن ،
داستىخاننى سىزگە راسلاپ ،
زورلاپ راسا يېگۈزەر ئىكەن .

بىلمەي ئەزىز مېھمانلار ،
ئىشتەي بىلەن يېيىشە ئىكەن ،
پوق گال ئۈچۈن تۇغۇلغاندەك ،
بىر دەمدىلا ئېرىشەر ئىكەن .

ئۆزىتىپلا مېھمانلارنى،
شۇنداق سەتلەپ تىللار ئىكەن،
ئاڭلاپ قالسا سەت بولارنى،
زادى پەقەت ئويلىماسكەن.

ئاچ قالغان بۇ بۆرىلەر،
ھەممىنى يەپ مېڭىشتى،
ئاشقىنىنى سەپ بەرسەم،
ياق دېمەي ئەپ مېڭىشتى.
ئەپلەپ - سەپلەپ دوست بولۇپ،
ئىچ سىرنى ئېلىش ئىكەن،
ئورۇپ - سوقۇپ گال كانىغا،
ئەدىپنى بېرىشەر ئىكەن.

ھازارۇلدىن ھەممىسى،
ئاجايىپ بەك قورقىشار ئىكەن،
تىللاپ، سەتلەپ تۇرسىمۇ،
خۇشامەت قىپ تۇرىشار ئىكەن.

سۆزۈم بىر ئاز كۆپ بۇپ قالدى،
مېنى ساراڭ دەپ قالماڭ،
نەدىن تېپىپ يازغاندۇ دەپ،
بەكمۇ ھەيران قىلىپ قالماڭ.

ئون بىر يىلنىڭ ئىچىدە،
كۆردۈم ھەرخىل ئىنسانلارنى،
بىلمەي قېلىپ ئىنسانلارنى،
تارتتىم ھەرخىل كۈنلەرنى.
ئەگەر بەرسىڭىز رۇخسەت،
داۋامىنى دەپ بېرەي،
قانداق قىلىش توغرىلۇق،
ئازراق مەسلىھەتمۇ بېرەي.

بىردەمدىلا تۆت باش،
بىر يەرگە جەم بولار ئىكەن،

بىر - بىرىنى ياللىشىپ،
ئاپاق - چاپاق ئۆتەر ئىكەن.

تۆت كۈندىن قارىسىڭىز،
شۇنداقمۇ سەت سېسىشار ئىكەن،
ئۆپكىلىرىنى چۈۈۋۈشۈپ،
يېسىپلىرىنى قويۇشار ئىكەن.

جان دوست بولۇپ ئۆتكەندە،
شەرىپتى ھەسەل ئىكەن،
كۆگۈللىرى ئاغرىشقاندا،
پوقتىن بەتتەر سېسىق ئىكەن.
دوستلار دوست - دوست ئۆتكەندە،
باشقىلىرى تونۇشمايدۇ،
كۆگۈللىرى ئاغرىشقاندا،
شەرىپم كۈنلىرىنى ئۇنتۇشىدۇ.

كېلىشكە چكە مېجەزلىرى،
دوست - دوست بولۇپ ئۆتەلىدى،

بېلىشكە چكە بىر - بىرىنى،
ئۆپكىلىرىنى چۈگالىدى.

كېلىشكە چكە مەجەزلىرى،
غەيۋەتكە راسا چۈشەلدى،
بىلىشكە چكە بىر - بىرنى،
يالغان ھىجىيىپ يۈرەلدى.

ئۆتمەي نەچچە ئايدىلا،
دوست بولۇشۇپ يۈرەلدى،
ئالدىلىرىدا جېنىم دەپ،
ئارقىسىدىن تىلالدى.
پايدىلىنىپ بۇنىڭدىن،
ئىچى پۇشۇپ يۈرگەنلەر،
ئۇيالماستىن ئۆتتۈردا،
گەپ توشۇپ يۈرشەر ئىكەن.

پۇرسەتپەرەس ئادەملەر،
گەپ كوچىلاپ تۇرشار ئىكەن،

يالغان ياخشىچاق بولۇپ،
ئۆتتۈردا داينى چېلىشار ئىكەن.

داپنى چېلىپ يۈرگەنلەر،
گەپكە شۇنداق ئۈستىكەن،
بۆجى كۆرسىتىپ باشقىلارنى،
ئۆزىنى بىلمەي يۈردىكەن.

ھاياتلىقتا ئىنسانلاردا،
زىددىيەتلەر بولىدىكەن،
ۋاقتلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن،
ھەممە ئىشلار تۈزىلىدىكەن.
شۇنىڭ ئۈچۈن خانىم - قىزلار،
دىققەت قىلايلى ھەممىمىز،
زىددىيەتلىشىپ قالغانلارنى،
ئېچىشمايلى باشقىمىز.

ياخشى ئۆتسۇن دوستلار دەپ،
سەكرەپ ئۆتتۈرۈشكە چۈشمەيلى،

دەرس ئۆتۈپ باشقىلارغا،
مالىم بولۇپ يۈرمەيلى.

قارا قاش بىلەن يۈرۈڭلەشەلەيلى! نەزەر ئېلىپ
بۇنداق ئىشلار بىر ئەمەس،
قايتىلىنىپ بولۇۋەردى،
گەپنى توشۇپ يۈرگەنلەر،
بىر چەتتە مات بۇپ قېلىۋەردى.

شۇڭا كىرىپ ئوتتۇرىغا،
دەرسنىمۇ ئۆتمەيلى،
كۈتۈپ تۇرۇپ ۋاقتىنى،
ئۆزلىرىگە بېرەيلى.
چۈنكى بىز دۈشمەن ئەمەس،
ئۇيغۇردىن باشقا قالماق ئەمەس.
ۋە ياكى نېنى پۈتۈن ئالاھىدە،
ھۆر- پەرى مىللەتمۇ ئەمەس.

ئەگەر بەرسىڭىز رۇخسەت،
يەنە ئازراق سۆزلەپ ئۆتەي،
نورۇزدىن كېيىنكى،
قىزىقچىلىقىمۇ دەپ ئۆتەي.

نورۇز بۈگۈن بايرام دەپ،
ياخشى ئىشنى ئويلاپتىمەن،
بىر بولسىمۇ ئۇيغۇرۇمنىڭ،
ئابرويى بولسۇن دەپتىمەن.

بېرىپ بىزنىڭ تۆت ئۇيغۇرغا،
ئازراق كۆڭۈل سوۋغىسىنى،
بىلمەپتىمەن بەزىلەرنىڭ،
سۆزلەپ غاجاپ كېتىشىنى.
يامان ئىنسان ئەمەستى،

شۇنچە ئېسىل خانىم - قىزى،
ياۋروپادا ئۇيغۇرلارنى،
كۆتۈرۈۋاتقانمۇ دەل شۇلارنى.

بىرى بىزنىڭ ئۇيغۇر،

رەسسام خانىمىدى،

بىرى بىزنىڭ،

مۇزىكانتىمىز كىچىك قىزى.

قالغانلىرىنىڭ بىرى بولسا،

قارا قاش بىلەن يورۇڭقاشتى،

يەنە بىرنى سورىسىڭىز،

ئۇيغۇرۇمنىڭ دەرنىكىدى.

كەپتۇ نورۇز بايرام دەپ،

كەلسە سېنىڭ ئەقلىڭگە،

خالغىنىڭنى سوۋغا قىل،

ئاشۇ ئەزىز خەلقىڭگە.

قاراپ تۇرۇپ ياخشى ئىشنى،

يامىنىغا ئۆرمىگىن،

ياخشى ئىشقا قوپقانلارغا،

چىدىماسلىق قىلمىغىن.

قېرىندىشىم ئۇيغۇرۇم،

خاتىرىڭىزنى جەم قىلىڭ،

تامايىم يوق مېنىڭكى،

دەرنەكتىكى ۋەزىپىدىن.

يېزىپ قويۇپ سەھرا قىزنى،

قالدىم قۇرۇق بالاغا،

چۈشەنمەستىن مەنسىنى،
تارتىپ چىقىشتى سوراقتا.

ئەقىللىق شۇ ئىنسانلار،
بەكمۇ ياخشى پايدىلىنىپتۇ،
ئوچ ئالماق بۇپ بىر - بىرىدىن،
مېنى سۆرەپ چىقىشىپتۇ.
كېيىن بىلسەم باشقىلاردىن،
راسلا سەھرا قىزلىرىكەن،
بەس تاللىشىپ ئۆزلىرى بىلەن،
يۈرگەنلەرنىڭ بىرلىرىكەن.

قانداق دېگەن ئىنسانلار بۇ،
شۇنداق قاپاق بولارمۇ،
شۇنچە ياشقا كىرىشىپمۇ،
بۇنداق نادان بولارمۇ.

ئىچىم پۇشقاچ ئازراق،
بۇنى مەن يېزىپ قويدۇم،

داپ چالغان شۇ داڭ - داڭچىغا،
ئازراق سىگنالمۇ بېرىپ قويدۇم.

ئۆتۈنۈپ سوراي خانىم - قىزلار،
يامان ئادەتنى تۈزىتىلى،
قىسقىغىنە بۇ دۇنيانىڭ،
لەززىتىنى كۆرەيلى.
ئوقۇپ مېنىڭ يازغىنىمنى،
ھەممە يەردە تىللاپ يۈرمەڭ،
باشقىلارنىڭ غەيۋەتلىرىنى،
تاۋاققا يۆگەپ كۆتۈرۈپ كەلمەڭ.

چۈنكى ئايال زاتىنىڭ قېنىدا،
ئازدۇر - كۆپتۈر بار بۇ ئىللەت،
ئۇندىن باشقا باردۇر يەنە،
ھەرخىل ئېسىل گۈزەل خىسلەت.

ئايال زاتىنىڭ ئۆزى بىر،
ئاللاھ ياراتقان ئۇلۇق ئانا ئىكەن،

ئۇنىڭ ئاچقان قۇچاقلىرى،
يەتتە جەننەتنىڭ بىرى ئىكەن.

ئۇنىڭ قىلغان مېھنەتلىرى،
بۇ دۇنيانىڭ گوھىرى ئىكەن،
يېتۈلدۈرگەن پەرزەنتلىرى،
ئاشۇ جەننەتنىڭ مېۋىلىرى ئىكەن.
ئايال زاتىنىڭ ئۆزى بىر،
ئون بەش كۈنلۈك تۇلۇن ئايكەن،
ئۇنىڭ ئېسىل خىسلەتلىرى،
چاقناپ تۇرغان يۇلتۇزلار كەن.

ئۇنىڭ ھۆسىنى - جاماللىرى،
تەشۋىرلىگۈسىز گۈزەل ئىكەن،
ئۇنىڭ خۇلقى - مەجەزلىرى،
جەننەتتىكى ھۆر - پەرىلەر ئىكەن.

ئايال زاتىنىڭ ئۆزى بىر،
شۇنداق گۈزەل دۇنيا ئىكەن،

ئۇنىڭ خۇش خۇي كۈلۈشلىرى،

ئەينەن قۇياش نۇر ئىكەن.
ئۇنىڭ يۇمشاق باغلىرى،
چەكسىز كەتكەن دېڭىز ئىكەن،
ئۇنىڭ خۇش خۇي پۇراقلىرى،
جەننەتتىكى ئىپار ئىكەن.
ئايال زاتىنىڭ ئۆزى بىر،
بۇ دۇنيانىڭ بەرىكىتى ئىكەن،
ئۇنىڭ تاتلىق تىللىرى،
بۇ دۇنيانىڭ شەرىپىتىكەن.

ئۇنىڭ سۈمبۇل چاچلىرى،
بۇ دۇنيانىڭ يوللىرى ئىكەن،
ئۇنىڭ خۇمار كۆزلىرى،
بۇ دۇنيانىڭ سىرلىرى ئىكەن.

ئايال زاتىنىڭ ئۆزى بىر،
بۇ دۇنيانىڭ بارلىقى ئىكەن،
ئۇنىڭ پۈتۈن بارلىقلىرى،
بۇ دۇنيانىڭ بايلىقى ئىكەن.
شۇنىڭ ئۈچۈن خانىم - قىزلار،

بىر - بىرىمىزنى ئايالى،
ئاللاھ بەرگەن بۇ خىسلەتنىڭ
ھۇزۇرىنى كۆرەيلى.

سالام ئەزىز ئەركەكچانلار،
سىزمۇ قولاق سەپ قويۇڭ،
ئايال زاتىنىڭ خىسلىتىنى،
مەھكەم ئەسكە ئەپ قويۇڭ.

ئۇماق-تاتلىق خوتۇن - بالىلىرىڭىزنى تاشلاپ قويۇپ
شەمۇ شەگە كېتىپ قالماڭ،

يالغۇز قالغان قىز - چوكاننىڭ،
ئۆيىگە ئالدىراپ كېرئالماڭ.

ھەممە ئىشنى ئارتىپ قويۇپ،
ئايال زاتىنىڭ بويىغا،

ئەتىگەندىن كەچكىچە،
بىكار يۈرمەڭ كۈچىدا.

قورساقلىرىڭىز ئاچ بولسا،
سەت قارىماڭ كۆزىمىزگە،

ئىشلىرىڭىز يۈرۈشمىسە،
كانىيىڭىزنى كەرەمەڭ بىزگە.
ساراڭلىقىڭىز تۇتقاندا،
يۈگۈرۈپ كەلمەڭ ئالدىمىزغا،
ئىچىپ - خامۇش كىرگەندە،
قول كۆتۈرمەڭ بېشىمىزغا.

كۆرۈپ كىچىك نارسىدىلەرنى،
كۆز قىرىڭىزنى تاشلىماڭ،
نەپسىڭىزنى يىغالماي،
ئەسكىلىكنى قىپ سالماڭ.

ھايات بولسا ئانىڭىز،
يۈدۈپ يۈرۈپ بېقىۋېلىڭ،
قالغان ئاجىزىلەرنى،
تۆرگە چىقىرىپ كۈتۈۋېلىڭ.

كۆپ سۆزلەشنىڭ ھاجىتى يوق،
مۇشۇنچىلىك يېتىپ قالار،

ئەقلى توشقان ئەركەك جانلار
ئۆزلىرىمۇ بىلىپ قالار.
بۇرۇن بىلمەي قىلغان بولسا،
ئەمدى خىجىل بولۇپ قالار،
ئايال زاتىنىڭ خىسلەتلىرىدىن،
ئۆزلىرىمۇ ھەيران قىپ قالار.

ئاللاھ بەرسۇن ھەر كىمنىڭ
دىللىرىغا ئىماننى،
ئاللاھ بەرسۇن ھەر كىمنىڭ
كۆڭۈللىرىگە ئىنساپنى.

غېربانە بۇ يۇرتتا،
ئاللاھ بىزگە يۆلەكتۈر،
ئۇ دۇنيانىڭ سەپىرىدە،
ئاللاھ بىزگە ھەمراڧدۇر.
ئامىن.

2007 - يىل 4 - ئاينىڭ 6 - كۈنى

مىيۇنخېن گېرمانىيە

ئىتوت: نورۇز بوۋاي ۋە نورۇزخان

ئىككىسى ئىككى ياقىن تەڭلا چىقىدۇ.
 چىرايلىق كىيىنگەن نورۇزخان، قولىدىكى
 يوغان تاۋاقنى ئاران كۆتۈرگەن ھالدا
 سەھنىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىن چىقىپ كەلدى:
 تەقى - تۇرقى كېلىشكەن، نورۇز بوۋاي
 بولسا بېشىغا چىمەن دوپپا، ئۇچىسىغا ئاپپاق
 ئۇزۇن تون ئۇنىڭ ئىچىگە كەشتە تىكىلگەن
 ئاق كۆينەك، بەللىرىدىكى شايى پوتىلىرى
 بىلەن تېخىمۇ سىپايە ۋە ئۆلىمالاردەك تەمكىن
 ھالدا سەھنىنىڭ سول تەرىپىدىن چىقىپ
 كەلدى:

ئا- (نورۇز بوۋاي)
 ئەسسالامۇئەلەيكۇم نورۇزخان قانداق
 ئەھۋاللىرى، ئۇزۇن بولدى كۆرۈشەلمىدۇق،
 ئامان - ئېسەن تۇردىلىمۇ؟

ب- (نورۇزخان)

ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام نورۇز بوۋاي.
(دومىساغان ھالدا بېيىتنى باشلىدى)

كۈنلەر ئۆتتى ئاي ئۆتتى
كۆرمىدىمغۇ يۈزلىرىنى،
كەپقاپلىغۇ بۇ ياققا،
كۆرسەتكىلى ئۆزلىرىنى.

ئا- قاققلاپ كۈلۈپ كېتىپ- باغا قاراپ:

1. ئەي نورۇزخان تىگىشىغا،
مەندىن پەقەت رەنجىمگە يىلا،
ئەسلەپ كەلدىم ئۆزلىرىنى،
ئايىدەك گۈزەل يۈزلىرىنى.

2. ماكانلىرىم ئالماشسىمۇ،
ئادەملەر ياتلاشسىمۇ،
ئۇنتۇمايمەن ھېچ بىر زامان،
ئۆزلىرىدەك نورۇزخاننى.

ب - كۈلۈپ كېتىپ:

ۋاي رەھمەت، رەھمەت نورۇز بوۋاي، مەن
تېخى ئۆزلىرىنى، مېنى ئۇنتۇپ قالغان
ئوخشايدۇ دەپ بايا قاتتىقراق تېگىپ
قويۇپتىمەن كەچۈرسىلە، ھە كەچۈرسىلە.

ئا. بېشىنى لىگىشتىپ تۇرۇپ:

ھېچ قىسى يوق نورۇز خانىم، ھېچ قىسى
يوق. ۋاي نورۇزخان بۇ يوغان تاۋاقنى
كۆتۈرۈپ نەگە ماڭدىلا؟

ب - نازلانغان ھالدا كۈلۈپ تۇرۇپ:

ۋاي توۋا نەگە دەيلىغۇ نورۇز بوۋاي.

1. يىغلىپتۇ ئەل جامائەت،
ھەممە قىلىپ تەييارلىقنى،

جامائەتمۇ ئۈنتۈماپتۇ،

سىلىدەك ئېسىل نورۇز زاتىنى.

ھېلىمۇ كېچىكمەي دەل ۋاقتىدا كەلدىلا بۇ
تاۋاقنى شۇ يەرگە ھازىرلىدىم، قېنى ماڭسىلا
نورۇز بوۋا كېچىكىپ قالمايلى:

سەھنە ئۈستىدىكى نورۇز بوۋاي بىلەن
نورۇز خان ئۆزلىرىنى كۈتۈپ ئولتۇرغان
جامائەتنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەلدى ۋە
تاۋاقتىكى نورۇز تاتلىق چاشقىسىنى
(كەمپۈتلەرنى) جامائەتكە چاچتى.

نورۇز خۇشاللىقىغا چۆمگەن جامائەت ئۆز
ئىختىيارى بىلەن نورۇزغا تەييارلىغان ھەرخىل
قىزىقارلىق نومۇرلىرىنى كۆرسىتىشىپ گاه
كۈلۈشۈپ، گاه ئوينىشىپ، بارغانسېرى
قىزىپ جانلىنىپ كېتىشكە باشلىدى.

رەڭمۇ رەڭ مىللىي كىيىملەرنى كىيىپ
خۇش ناۋا مۇقاملارغا ئۇسسۇلغا چۈشكەن
خانم - ئەپەندىلەر، قىز - يىگىتلەر، ئوماق

باللار، خۇددى باھاردىكى رەڭمۇ رەڭ گۈل -
چېچەكلەرگە ئوخشايتتى.

بۇ خۇشاللىق ئادەملەر قاينىمى ئىچىدىن نورۇز
بوۋاي چىقىپ كەلدى، دە ئۇياق - بۇياققا
پېشىنى بۇراپ نورۇزخاننى ئىزدەشكە
باشلىدى:

نورۇز بېيىتى

ئىزدەش:

1. ئۇياق - بۇياققا قارايمەن،

ھېچ بىر ياقتا كۆرمەيمەن،

قېنى ئۆزلىرى نورۇزخان،

ئىزدەپمۇ تاپالمايمەن.

خانىملار توپى ئىچىدىن ياشقنە چىرايلىق

بىر خانىم ئورنىدىن تۇردى، دە - كۈلۈپ

تۇرۇپ جاۋاپ بېرىشكە باشلىدى:

1- قېتىملىق نورۇزخاننىڭ قىياپىتىدىكى

كىيىم ئالماشتۇرۇلغان) ئىدى.

جاۋاب:

ب- 1. نورۇز بوۋاي دەپ قويسام،
مېنى موماي دەپ قالماڭ،
كەلسە - ماڭسلا دەپ قويسام،
يالغۇزمىكىن دەپ قالماڭ.

ئا- 2. سىزنى موماي دېمىدىم،
ئەتىرگۈلگە ئوخشاتتىم،
كەلسە - ماڭسلا دېگەنگە،
بەكمۇ خۇش بولۇپ كەتتىم.

ب- 2. ھەجەپمۇ بىلكەنسز،
چاقچاقنىمۇ بىلمەمسز،
قاراپ تۇرۇپ ئادەمنى،
يوق بالاغا قويامسىز.

ئا- 3. دەيدىغاننى دەپ بولۇپ،
چاقچاق قىلدىم دېمىگە،
نازلانماستىن ئۇياقتا،
يېنىمغا تېزرەك كېلىڭە.

ب- 3. ئاز گەپ قىلىپ تۇرۇڭمە،
كۆزنى تولا قىسىمىڭمە،
ئادەم بار - يوق دېمەستىن،
شەرەتنى ئازراق قىلىڭمە.

ئا- 4. ۋاي ئاستىراق سۆزلىڭمە،
يوق بالانى تاپمىڭمە،
قاراپ تۇرۇپ ئادەمنى،
خوتۇن - چاقسىز قويمىڭمە.

ب- 4. سىزمۇ بايقاپ سۆزلىڭمە،
ھەممىنى ماڭا ئارتىمىڭمە،
يېنىمدىكى ئەركەككە،
ئوبدان قاراپ بېقىڭمە.

ئا- 5. دەيدىغاننى دەپ بولدۇم،
دەككە منىمۇ يەپ بولدۇم،
ئاران كەلگەن نورۇزدا،
چاقچاقنىمۇ قىپ بولدۇم.

